

Předmětem zájmu diplomové práce je sociologická analýza diskursivních reprezentací štěstí. Hlavním cílem je identifikovat a analyzovat diskursivní reprezentace štěstí, s nimiž je možné se setkat v prostředí ČR. Štěstí je analyticky uchopeno prostřednictvím konceptů hedonismu a eudaimonismu. Hedonická perspektiva chápe štěstí jako kumulaci požitků, zatímco eudaimonická perspektiva štěstí spojuje s nalezením smyslu života a tématy seberealizace či sebeaktualizace. Tyto dva základní pohledy na podstatu štěstí jsou použity jako nástroj uchopení abstraktní povahy studovaného fenoménu. Práce identifikuje tři základní typy reprezentací štěstí, jimiž jsou reprezentace neoliberální, spirituálně-religiózní a populárně psychologické. Každá z reprezentací definuje štěstí odlišným způsobem. Přesto lze pozorovat i vzájemné podobnosti ve způsobu, jakým je v rámci těchto reprezentací zacházeno s hedonickými a eudaimonickými motivy. Mezi jednotlivými reprezentacemi tedy dochází k určitým formám prolínání. Ve všech identifikovaných reprezentacích převažuje eudaimonický pohled v tom smyslu, že opravdové štěstí není chápáno jako samozřejmé a o jeho dosažení musí být aktivně usilováno. Reprezentace, které byly výrazněji eudaimonicky orientované, obsahují silnější morální dimenzi a mohou být nástrojem obhájení určitého společenského řádu. Více vyvážené reprezentace se snaží o integraci obou pólů a hedonické způsoby dosažení štěstí jsou chápány jako žádoucí.